

[Johan Asmussen.]

det jo åbenbart forment sig ganske sælsomt. Jeg skal ikke blande mig meget, eller rettere: jeg skal slet ikke blande mig i det slagsmål, der har været om det, men man kan jo undre sig lidt over de referater, som vi har hørt her. Resultatet er altså blevet, at man fra alle sider har frafaldet fordoblingen af lønmodtagerfradraget, og det kan mit parti ikke have så forfærdelig meget imod. Både ved førstebehandlingen af det nu foreliggende lovforslag og ved behandlingen af det tilsvarende i foråret gav jeg udtryk for, dels at vi altid var positivt indstillet over for en sagligt berettiget ajourføring af sådanne fradrag, dels at jeg på den anden side var noget skeptisk over for, hvorvidt der var tilstrækkelig rimelighed i just en fordobling. Nu går man altså den vej overhovedet at undlade enhver justering, og man kunne så måske sætte et spørgsmålstejn ved, om det nu også er helt rimeligt. Men som det nu er kommet til at foreligge, kan mit parti godt tiltræde den skete ændring, altså ændringsforslaget under nr. 1.

Man har også drøftet spørgsmålet om forhøjelse af hustrufradraget, og det er vel nok rigtigt, netop ud fra de bemærkninger jeg indledte med, at det som en brik i helheden må vente. Det er med nogen beklagelse, også fra vor side, at vi ser, at dette ubehagelige spørgsmål stadig udskydes til ulempe og udgift for mange hustruer, både de udearbejdende i almindelighed og de medhjælpende i særdeleshed. Det kan ikke ofte nok gentages, at navnlig det sidstnævnte spørgsmål er blevet for stærkt negligeret. Det er beklageligt, at der stadig ikke kan ske nogen forbedring på dette punkt, og det er for så vidt forståeligt, at socialistisk folkeparti, selv om dette parti jo ikke har været særlig tilbøjeligt til at støtte fiskernes ønsker, i hvert fald ikke har fundet, at der var noget, der hindrede dem i at begive sig ud på fisketur i spørgsmålet om hustrufradraget. Det er forståeligt; men som dette spørgsmål ligger i hele billedet, er vi enige i, at man udskyder det, og vi kan derfor stemme imod ændringsforslag nr. 3.

Ændringsforslag nr. 4 om skattelempelse for nyetablerede kan vi tiltræde ud fra de motiver, der er anført.

Vi er ligeledes enige i det principielle standpunkt med hensyn til de ønsker, som er fremsat fra fiskerjorganisationernes side, og også, for så vidt angår lempelser i FN-styrkernes beskatning. Det er nok principielt rigtigt af de fra flere sider anførte grunde, at sådanne lempelsesregler principielt må fastsættes af ligningsrådet. Det har glædet mig at høre i dag, at arbejdet med en fornyet behandling i ligningsrådet allerede er langt fremme, for jeg skal ikke nægte, at de oplysninger, som igennem det skriftlige udvalgsmateriale foreligger fra fiskeriforeningernes side, ikke giver noget overbevisende indtryk af, at der har været taget fuldt tilstrækkeligt hensyn til de krav, som er rejst, og de oplysninger, som er givet fra fiskeriforeningernes side.

Det gælder efter min mening for fiskerne som for FN-styrkerne — ligesom i øvrigt for Grønlandsarbejderne — at det her drejer sig om kategorier af mennesker, som påtager sig arbejde under ganske exceptionelle forhold; man forlanger noget ganske særligt af dem, de må forlade landet i større eller mindre grad, og hvis man vil have mennesker til det, må de have en præmie for det af en eller anden art. Principielt er jeg ikke så forfærdelig begejstret for, at en sådan præmiering netop skal ske ad skattemæssig vej. Man skulle måske finde et andet system; men så længe man opererer på det område med skatterne, bør man også tage rimelige hensyn og ikke være for smålig, så jeg håber, at begge de nævnte grupper kan få rimelige ønsker imødekommet.

Må jeg for øvrigt i den forbindelse gøre en lille sidebemærkning. Udvalget henviser til, at man fra fiskernes side kan indbringe ønsker om større lempelser for landsskatte retten eller domstolene; nu bemærkede jeg nok, at der blev gjort opmærksom på, at ind imellem skyder sig også de lokale skatteråd, men ganske bortset fra det, er det en meget mager trøst og en meget formalistisk trøst at henvise til landsskatteret og domstole. At henvise folk, der ønsker lempelser og mener at kunne dokumentere deres ret dertil, til at gå ind i årelange procedurer for landsskatte retten og derefter at skulle anlægge sag ved domstolene og — nota bene — for byretten i København for at komme igennem med en skattelempelse, som for den enkelte jo formentlig alligevel